ollid muist, ja suremat ossa, sallaja seest wälja wõtnud ja paigale pannud. Agga nemmad salgasid sedda kibbedaste ärra ja seisid wasto ja ep olnud kinrali prauale tunnistusse märki, ei muud kui piddi siis agga ommast ilma jäma. Wägga hea olleks nüüd kül olnud, kui Jummala sanna praua meles olleks olnud, kui Ta ütleb: „Ärge makske mitte kurja kurjaga, waid se wasto õnnistage, sest et teie teate, et teie seks ollete kutsutud, et teie õnnistamist peate pärrima;“ temma siis olleks sedda kurja heaga maksnud, olleks omma kurjateggiattele armo ja andeks pallunud ja meleparrandamist, ja olleks tullisid süssi nenda nende Pea peale koggunud. Agga temma wandus sedda maia ärra, et sedda piddi ärrakautadama. Agga armas Issand on üttelnud: „Ärranetud on, kes ühhe wõõra, waese lapse ja lessenaese kohhut kõwweraks põrab; ja keik rahwas üttelgo: Amen. Kui sa neid milgi wisil waewad; kui nemmad siis minno pole süddamest kissendawad, siis wõttan ma nende kissendamist tõeste kuulda, ja mo wihha süttib põllema, ja ma tappan teid mõõgaga ärra ja teie naesed peawad lesseks ja teie lapsed waesiks lapsiks sama.“ 5 Mos. 27, 19. 2 Mos. 22, 22. 23. Ja sedda on suur Jummal sekord tõeks teinud. Nende trakteri-rahwa lapsed surrid teine teise järrele ärra, mehhe ja nore mehhe põlwes, ja selle poia 11 ehk 12 lapsokest, kes maiapiddamist kätte olli wõtnud, ja olli selle lessenaese mees, nemmad keik surrid ärra sündides, ehk kohhe pärrast sündimist, ehk essimeste nåddalatte sees, ja ikka järsko ja wägga immelikkult. Ja kui nüüd ka se maiapiddaja poeg ja need wannad rahwas ollid mulda låinud, polnud siis keigest sest seltsist ennam järrele, kui agga poia lesk, sesamma kellest rägime; ja temma tunnistas omma surma wodi peål, ennast keige selle sees, mis se seltsile on kätte jaggatud ja ka temma lõp-